

Θεατρική σκηνή Νεφέλη.

Ένα όμορφο θέαμα με ιστορικό και κοινωνικό περιεχόμενο

Ζούμε σε μια εποχή υπερφόρτωσης πληροφοριών. Ο καθένας μπορεί να μοιραστεί κάτι με τον κόσμο αρκετές φορές την ημέρα μέσω του προσωπικού του λογαριασμού στο Facebook. Όμως οι πληροφορίες φτάνουν άμεσα μόνο σε έναν μικρό κύκλο ανθρώπων. Επομένως, είναι λογικό να δημοσιοποιούνται όλες οι σημαντικές πολιτιστικές πληροφορίες στην περιοχή της Στουτγάρδης μέσω ενός κεντρικού λογαριασμού στο Facebook. Αυτός θα μπορούσε να είναι ο λογαριασμός Facebook της ελληνικής κοινότητας. Με μια ματιά στη σελίδα της ελληνικής κοινότητας στο Facebook, όλοι οι ενδιαφερόμενοι είναι καλά ενημερωμένοι για τα τρέχοντα πολιτιστικά γεγονότα στην περιοχή της Στουτγάρδης.

Επί του παρόντος έχουμε την εξής κατάσταση: οι εκδηλώσεις που δημοσιοποιούνται από διάφορους προσωπικούς λογαριασμούς στο Facebook φτάνουν σε πολλούς ανθρώπους. Ένα παράδειγμα είναι το PARELASI. Άλλες σημαντικές εκδηλώσεις, από την άλλη πλευρά, τυχαία μόνο γίνονται γνωστές. Ένα παράδειγμα είναι η θεατρική παράσταση της ελληνικής θεατρικής σκηνής Νεφέλη στο Kulturkabinett στο Bad Cannstatt. Θα άξιζε πολύ περισσότερους θεατές.

Η εξαιρετική παράσταση της θεατρικής ομάδας Νεφέλη στις 10 Μαΐου ενθουσίασε το κοινό. Παρουσιάστηκαν η ζωή και το έργο του Ιάκωβου Καμπανέλη και δύο θεατρικά έργα. (Μπορείτε να βρείτε τις πλήρεις και αναλυτικότερες πληροφορίες στην ιστοσελίδα www.kkt.stuttgart.de). Το πρώτο μέρος της παράστασης αναφέρεται στην φημισμένη και τραγική ιστορία της βασιλικής οικογένειας των Μυκηνών. Ο βασιλιάς Αγαμέμνων θυσίασε την κόρη του Ιφιγένεια για να κερδίσει την εύνοια της θεάς Άρτεμης στον Τρωικό Πόλεμο. Μετά τον δεκαετή πόλεμο, ο Αγαμέμνονας επιστρέφει και δολοφονείται από τη σύζυγό του Κλυταιμνήστρα. Στη συνέχεια γράφει ένα γράμμα στον γιο της Ορέστη στο οποίο εξηγεί τους λόγους των πράξεών της. Γράφει για τον άνθρωπο Αγαμέμνονα. Για τον σύζυγο και πατέρα Αγαμέμνονα.

Η επιστολή γράφτηκε πριν από τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια. Εκείνη την εποχή μόνο οι γιοι θεωρούνταν παιδιά. Οι κόρες ήταν παράπλευρες απώλειες για τους πατέρες. Και ο θεατής σκέφτεται: «Τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια έχουν περάσει από την Τροία. Τίποτα δεν έχει αλλάξει». Ναι, η εκδίκηση και η αυτοδικία είναι καθήκοντα κοινωνικής δικαιοσύνης. Οι σημερινές μας κοινωνίες είναι γεμάτες από πατέρες Αγαμέμνονα.

(Όταν πήγαινα διακοπές στην Ελλάδα με τις τρεις μικρές μου κόρες, πολλοί με παρηγορούσαν για την «ατυχία» μου. «Τρία κορίτσια και κανένα παιδί;» Δεν πειράζει. Μόνο οι κόρες φροντίζουν αργότερα τους γονείς τους. Τα παιδιά όχι τόσο).

Στις «δημοκρατικές» μας κοινωνίες, οι γυναίκες εξακολουθούν να θεωρούνται κατώτερες. Ωστόσο, οι γυναίκες αποτελούν την πλειοψηφία. Θα μπορούσαν να αλλάξουν πολλά πράγματα προς όφελός τους. Πολλοί κοινωνιολόγοι έχουν προσπαθήσει να εξηγήσουν γιατί δεν το κάνουν. Γιατί καταλαμβάνουν μόνο άνδρες τα ανώτερα θρησκευτικά αξιώματα; Δείτε την τρέχουσα εκλογή του Πάπα.

«Τα δικαιώματα δεν χαρίζονται, αλλά διεκδικούνται» ήταν το προεκλογικό μου σύνθημα όταν έθεσα υποψηφιότητα για το τοπικό συμβούλιο το 1999.

Από τη μετάβαση από ένα μητριαρχικό σε ένα πατριαρχικό κοινωνικό σύστημα κατά τους προελληνιστικούς χρόνους, μόνο οι άνδρες κατέχουν την εξουσία. Οι γυναίκες πρέπει να διεκδικήσουν περισσότερα από τους άνδρες προκειμένου να επιτύχουν ίσα δικαιώματα. Μια μικρή συμβουλή από μένα για τις Ελληνίδες στην περιοχή της Στουτγάρδης: τι θα λέγατε για μια παρέλαση γυναικών στη Στουτγάρδη; Μια παρέλαση των Καρυάτιδων;

Το δεύτερο μέρος της θεατρικής παράστασης ήταν μια όμορφη κωμωδία. Η βαριά οικογενειακή τραγωδία γύρω από τον Αγαμέμνονα ξεχάστηκε γρήγορα.

Μια ομάδα θεατών, μεταξύ των οποίων και η Hanne Brauen, συμφώνησαν ότι θα πρέπει να γίνουν περισσότερα για τη δημοσιοποίηση τέτοιων σπουδαίων εκδηλώσεων.

Και αυτή η επιστολή είναι μια μικρή προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση.

K.K.
Αρκάδας

Die Theaterbühne Nefeli.

Ein schönes Schauspiel mit historischem und sozialem Inhalt

Wir leben in einer Zeit der Informationsüberflutung. Jeder kann mehrmals am Tag über sein persönliches Facebook-Konto der Welt etwas mitteilen. Doch die Informationen erreichen nur einen kleinen Kreis von Menschen direkt. Es ist deshalb sinnvoll, alle wichtigen kulturellen Informationen in der Region Stuttgart über ein zentrales Facebook-Konto zu veröffentlichen. Das könnte das Facebook-Konto der griechischen Gemeinde sein. Mit einem Blick auf die Facebook-Seite der griechischen Gemeinde sind alle interessierten Menschen über das aktuelle Kulturgesehen im Raum Stuttgart gut informiert.

Derzeit haben wir folgende Situation: Veranstaltungen, die von mehreren persönlichen Facebook-Konten veröffentlicht werden, erreichen viele Menschen. Ein Beispiel ist die PARELASI. Andere wichtige Veranstaltungen werden dagegen nur per Zufall bekannt. Ein Beispiel ist die Theateraufführung der griechischen Theaterbühne Nefeli im Kulturkabinett in Bad Cannstatt. Sie hätte viel mehr Zuschauer verdient.

Die hervorragende Vorstellung der Theatergruppe Nefeli am 10. Mai begeisterte das Publikum. Aufgeführt wurden das Leben und das Werk von Iakovos Kambanelis sowie zwei Theaterstücke. (Die vollständigen und genaueren Informationen finden Sie unter www.kkt.stuttgart.de.) Im ersten Teil der Aufführung geht es um die berühmte und tragische Geschichte der königlichen Familie von Mykene. König Agamemnon opferte seine Tochter Iphigenie, um die Gunst der Göttin Artemis im Trojanischen Krieg auf seine Seite zu ziehen. Nach dem zehnjährigen Krieg kehrt Agamemnon zurück und wird von seiner Frau Klytaimnestra ermordet. Daraufhin schreibt sie ihrem Sohn Orest einen Brief, in dem sie ihm die Gründe für ihre Tat erklärt. Sie schreibt über den Menschen Agamemnon. Über den Ehemann und den Vater Agamemnon.

Der Brief wurde vor dreieinhalbtausend Jahren geschrieben. Damals galten nur Söhne als Kinder. Töchter waren für die Väter Kollateralschaden. Und der Zuschauer denkt: „Dreieinhalbtausend Jahre sind seit Troja vergangen. Es hat sich nichts geändert“. Ja, Rache- und Selbstjustiz sind Aufgaben der gesellschaftlichen Justiz. Aber unsere jetzigen Gesellschaften sind voller Agamemnon-Väter.

(Als ich früher mit meinen drei kleinen Töchtern in Griechenland Urlaub machte, haben mich viele für mein „Unglück“ getröstet. „Drei Mädchen und kein Kind?“ Macht nichts. Nur die Töchter schauen später nach den Eltern. Die Kinder weniger.)

In unseren „demokratischen“ Gesellschaften gelten Frauen immer noch als minderwertig. Dabei sind Frauen in der Mehrheit. Sie könnten vieles zu ihren Gunsten ändern. Warum sie es nicht tun, haben viele Soziologen zu erklären versucht. Warum besetzen nur Männer die höheren Religionsämter? Siehe aktuell die Papstwahl.

„Rechte werden nicht geschenkt, diese werden erkämpft“ war mein Wahlmotto, als ich 1999 für den Gemeinderat kandidierte.

Seit dem Übergang vom matriarchalischen zum patriarchalischen Gesellschaftssystem in der vorhellenistischen Zeit haben ausschließlich Männer die Macht. Die Frauen müssen für ihre Gleichberechtigung mehr von den Männern fordern. Ein kleiner Tipp von mir für die Griechinnen in der Region Stuttgart: Wie wäre es mit einer Frauenparade in Stuttgart? Eine Karyatiden-Parade?

Der zweite Teil der Theateraufführung war eine schöne Komödie. Die schwere Familientragödie um Agamemnon wurde schnell vergessen. Eine Gruppe von Zuschauern, darunter Hanne Brauen, war sich einig: Man sollte mehr tun, um solche tollen Veranstaltungen den Leuten bekannt zu machen.

Und dieses Schreiben ist ein kleiner Versuch in diese Richtung.

K.K.
Arkadas

Papstwahl: Konklave im Vatikan | BR2

